

La Ven de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 24 d'octubre de 1997 • Núm. 109 • Any III • 100 ptes

La Societat Musical i Matilde Salvador homenatjats de luxe

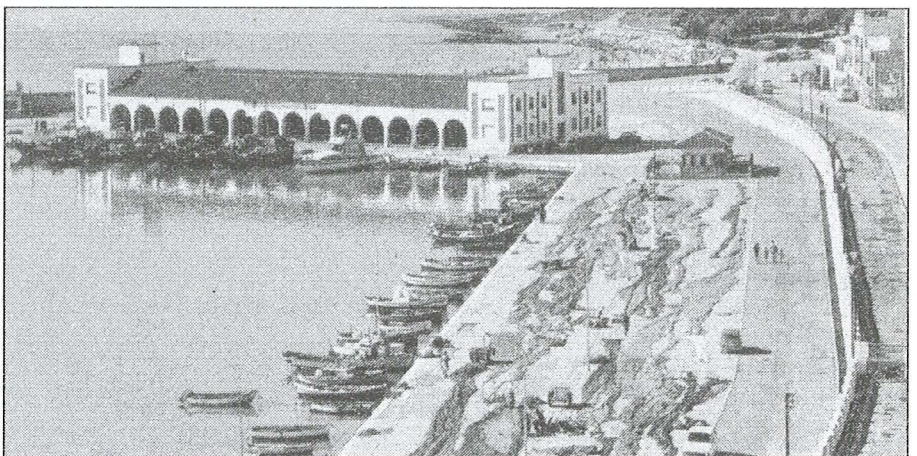
**Gran èxit
a la gala dels
X Premis
Alambor i
d'Homenatge**

Pla especial per al port

**UPV demana que es configure
un pla de desenvolupament
per al port de Benicarló**

**Reclam'97
porta la
V Mostra de
teatre de Mim**

**Aquesta setmana
us regalem la revista
de La Germania de
Joves "El Puig"**

**L'arbitre i la mala
sort s'alien en
contra del Benicarló**

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal
12580 Benicarló ☎ 47 53 60

A la xarxa internet:

<http://moon.inf.uji.es/~elpuig>

Directora

Cristina García Grau

Sotsdirector

Alex Gozalbo

Consell de Redacció

Maria Josep Arayo
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Josep Ferrer, José Miguel Cornelles
Xavier Burriel, J. R. Ramírez
Anna Pujol, Toni Fibla,
Ismael Mateu
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Joan Manuel Ferrer, Carolina Ruzafa
Francesc Delcastillo, Eloi Bayarri
Rodolfo Serrano, Raquel Ruzafa
Club de Bàsquet Benicarló,
Club d'Handbol Benicarló
Germania de Joves "El Puig"

Fotografia

José Manuel Herrero

Administració, subscripcions i publicitat

☎ 46 03 38

Disseny

© Tirant lo Blanc

Maquetació

Loverg

Dipòsit legal: CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol. Pl. Constitució, 5

Amb el suport de la
Exma. Diputació de Castelló

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EDITORIAL

El nacionalisme socialdemòcrata avança

Galícia ens ha donat una lliçó. El Bloc Nacionalista Gallec (BNG) s'ha revelat com una força de primera magnitud que representarà l'alternativa al PP de Fraga. Una part substancial dels gallecs han començat a entendre que l'esquerra progressista passa per un partit nacionalista socialdemòcrata. Els partits d'esquerra d'obediència madrilenya (PSOE-PSG, EG i OS VERDES) han rebut un fort revés electoral. Durant els darrers quatre anys l'única força seriosa que ha fet oposició a Fraga ha estat el BNG. No ens enganyem, el Bloc ha estat l'única força que ha augmentat els seus escons (passant de 13 a 19, déu n'hi dó), mentre que els populars en perdien 2 i els socialistes s'afonaven amb la pèrdua de 4 malgrat la suma del vot de l'antiga EU. Per a qualsevol observador queda clar que el nacionalisme gallec no ha assolit encara el seu sostre electoral, ni de bon tros (les municipals es preveuen com el gran salt cap endavant). Galícia ha emprés el camí cap a la seua llibertat com a nació (sense sucursalismes de partits estatals) i aquest camí ja és imparable.

L'Alambor completa el triangle cultural Alzira, València i Benicarló

L'Associació Cultural Alambor puja un esglaó en homenatjar l'Associació Musical Ciutat de Benicarló i la compositora castellanenca Matilde Salvador, en la concessió dels seus X Premis. Aquesta és una trobada important del món cultural al País Valencià. Tal com ha afirmat el catedràtic i intel·lectual Vicent Pitarch: "ara com ara, al País Valencià hi ha tres esdeveniments que sobresurten en el panorama de les trobades culturals de les nostres lletres: Alzira, amb els Premis Bromera; València, amb els Premis Octubre; i Benicarló, amb els Premis Alambor". Enhorabona!

Nota de la redacció

La passada setmana per causes alienes a aquesta redacció, (una fallada tècnica en el nostre sistema de producció) el nostre setmanari no va poder eixir al carrer. Des de la redacció volem demanar disculpes als nostres lectors i lectores per aquest motiu, tot i esperant, que se mantinga la confiança que setmana rera setmana en ell s'havia dipositat. Moltes gràcies.

Albert Sánchez de Barcelona i Carles J. Lluch de Benicarló, escriptors premiats

La compositora Matilde Salvador i la Societat Musical Ciutat de Benicarló homenatjades la nit dels Premis Alambor

de J.M. SAN ABDON

Els Premis Alambor en la seua X^a edició han tingut la música com a principal protagonista, ja que han estat homenatjats l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló", una entitat amb més d'un segle d'història dedicada a fer música, i també ha estat objecte d'homenatge la compositora castellonenca, Matilde Salvador per la seua extraordinària trajectòria en la creació i pedagogia musical i de compromís cívic amb la identitat del País Valencià.

Els homenatjats foren rebuts a l'Ajuntament de Benicarló, i tot seguit es va realitzar un concert amb obres de Matilde Salvador, interpretades per la Coral Polifònica Benicarlenda, la soprano Gemma Roig i la pianista Clotilde Victòria Jover i l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló". Matilde Salvador es va mostrar molt emocionada i va felicitar els músics per la bona interpretació, així com a tota la ciutat de Benicarló per la seua vitalitat cultural.

La nit literària va continuar amb una presentació de llibres; el número 18 de la revista "Passadís", número monogràfic de la sèrie crítica literària, dedicat al novel·lista valencià Josep Lozano. El primer número de la Biblioteca Mestral, una nova iniciativa

editorial de l'A.C. "Alambor", "El joc ancestral de la paraula. Llengua, cultura popular i refranyer a Rossell (Baix Maestrà)", dels professors José Enrique Gargallo i Miquel Àngel Pradilla i per últim la darrera novel·la de Francesc J. Bodí, "Guerres perdudes", Premi Joanot Martorell 1996.

Es va cloure la vetllada amb el sopar de lliurament dels premis, que enguany van estar els següents; el X premi de narrativa va ser per a Albert Sánchez de Barcelona, amb el conte titulat "El fabulós home bala", V premi d'assaig va ser per al treball titulat "Ausiàs March: la saviesa amorosa del mestre" de Carles J. Lluch de Benicarló, i el VI premi d'investigació idiomàtica va estar declarat desert.

Una vegada atorgats els premis es van realitzar una sèrie de parlaments, l'escriptor

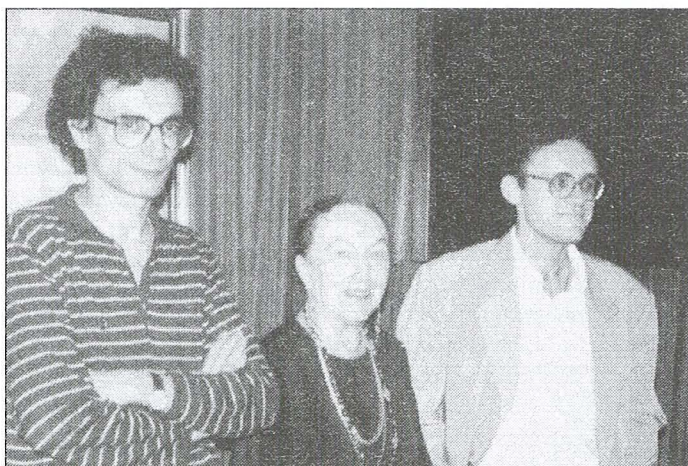

La Coral Polifònica també va actuar

convidat Xavier Garcia, que ha publicat diversos treballs sobre el sud de Catalunya, va recordar que més avall encara hi han més suds i també va recordar la seua amistat amb mossén Redorat, a qui va conèixer els anys de la lluita contra la central nuclear d'Ascó.

El poeta Jaume Rolíndez va fer un parlament recordant alguns moments històrics de la banda i el que per a ell ha suposat i va llegir uns versos emocionats en homenatge a l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló", a continuació el catedràtic i filòleg Vicent Pitarch i el director del Betlem de la Pigà, Toni Porcar pronunciaren sengles parlaments en homenatge a Matilde Salvador, homenatge que es va cloure amb un entranyable poema escrit i llegit per Manuel Garcia Grau. Van tancar l'acte els parlaments del Coordinador Territorial de Cultura a Tarragona, el benicarlendo Joan Tortajada i el Regidor de Cultura, Francesc Flos.

A l'acte d'homenatge es van adherir diverses autoritats i entitats.

Els guanyadors dels premis amb Matilde Salvador

AUTO ESTELLER

SEAT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

ESTELLER IMPORT

Auòl

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

La U.P.V. presenta una nova proposta per al port

REDACCIÓ

Aquests dies les instal·lacions portuàries han estat l'objecte de les darreres propostes dels regidors del grup municipal de la Unitat del Poble Valencià: si al Ple de setembre varen presentar una moció relativa a la llotja de peix, ara per al proper Ple d'octubre demanen que s'inicien els tràmits de redacció del PLA ESPECIAL PER AL PORT DE BENICARLÓ I EL SEU ENTORN.

Segons s'expressa a la moció on ve definida la proposta, atenent a la consideració i estima que el Port pesquer i mariner mereix per als benicarlans i davant els darrers fets i iniciatives que es succeeixen entorn d'aquesta zona, la U.P.V. ha cregut convenient plantejar la possibilitat de sol·licitar que l'Ajuntament s'implique en el seu projecte de futur. Demanen que s'emprenja d'una vegada i sense més dilata-

ció l'inici de la redacció del Pla Especial que encara es trobe pendent des de la redacció del Pla d'Ordenació Urbana l'any 1987.

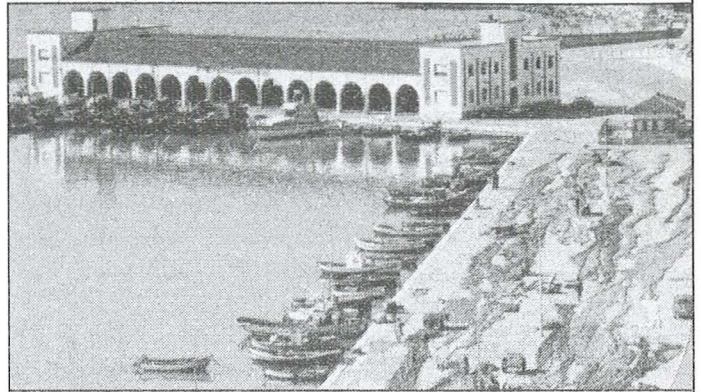
Segons va declarar Enric Moya en roda de premsa: "si aquest Pla Especial haguera estat fet, molts conflictes que avui es plantegen no s'estarien produint" en clara referència al projecte de varador per al muntatge i reparacions d'embarcacions.

Aquesta acció proposada pretén principalment dos objectius:

1) per una part crear un marc legal que facilite noves iniciatives d'inversió per al port que, al mateix temps, augmenten el seu atractiu turístic i l'oferta de serveis, i

2) per altra banda l'establiment de mesures de conservació del paisatge natural i protecció de la qualitat ambiental.

A més de criticar l'actitud de l'alcalde que desatén les qüestions del Port, eludint les seues responsabilitats amb l'excusa que les competències corresponen a la Generalitat.

Moya també es va lamentar de la falta d'informació, "ens arriben els projectes quan ja estan fets i son quasi definitius sense tenir la possibilitat d'introduir millores". En aquest sentit va fer especial atenció a la necessària coordinació, informació i comunicació entre la Conselleria i

L'Ajuntament de Benicarló per tal que el municipi siga particip del control de tot allò que es planifica i que sens dubte repercuteix en la vida no solament de la gent marinera sinó de la resta de població a més dels nostres visitants.

Col·legi Mestre Francesc Catalán

La UPV també es va pronunciar pel que fa al conflicte que viu el Col·legi Públic Mestre Francesc Catalán. **A la gent de l'APA li passe el que a molta gent d'aquest poble: que estan cansats de promeses incomplides.** La necessitat d'un menjador no és un luxe sinó una necessitat peremptòria, i la seua dotació és una pilota que es van passant el Delegat Territorial de Cultura, Sr. Baila, i l'Alcalde, Jaime Mundo. La qüestió radica en la cessió d'uns terrenys que amb el contracte a la ma pot tardar en arribar fins a cinc anys per la falta de previsió de l'Equip de Govern quan abans d'aquest estiu va adjudicar a una empresa la urbanització de la zona sense garantir la immediata cessió al municipi dels terrenys. **Ara no queda més remei que negociar i el més àgilment possible, del contrari el col·lectiu escolar haurà de preparar molts més bocates per menjar al carrer.**

¿Que es un Pla Especial per al Port i el seu entorn?

Seria una normativa per a ordenar tot el conjunt plànols i textos on s'establirien les àrees de pesca, amarratges de vaixells, port esportiu, serveis annexos, condicions a les edificacions, volumetria màxima, usos permesos, usos incompatibles, etc. També s'especificarien la definició d'àrees d'ampliació, la , així com les característiques de l'entorn i els seus accessos des de l'Avinguda Marquès de Benicarló.

carxofa

Unes bones carxofetes tendres, per a l'Associació Cultural Alambor pel seu treball

en favor de la recuperació de la nostra llengua. Molts anys de dedicació, han fet d'aquesta associació la avantguarda literària i lingüística al nostre poble. Esperem que encara dure molts més anys.

panissola

Una enganxosa i rasposa panissola per al regidor de Cultura

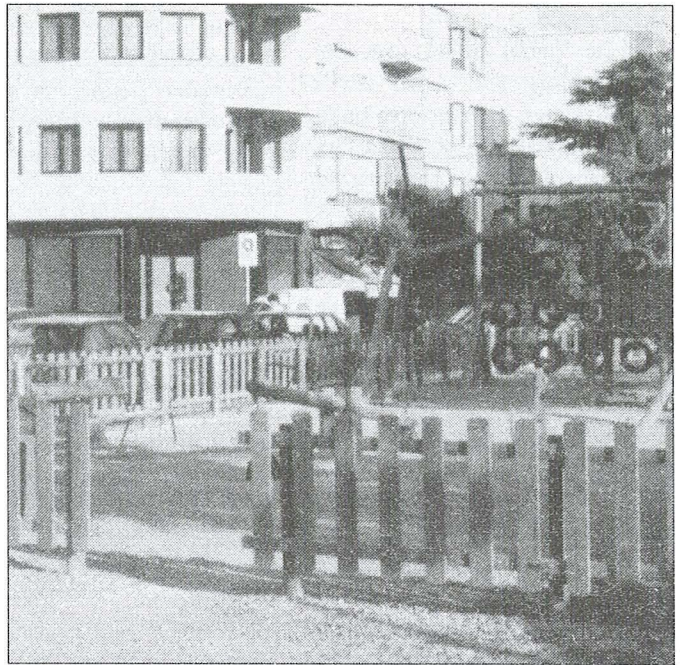
Sr. Flos pel seu desafortunat discurs al lliurament dels Premis Alambor. Quan acabaran d'entendre aquesta gent del PP que la llengua no és una cosa secundària. I més en el lliurament d'uns premis literaris.

La Veu de
Benicarló

Segur que t'agradarà
Només són 20- duros
i parle com tu parles
Comprate-la

Foto denúncia

Fa més d'un any, quan van instal·lar el parc infantil de fusta a la plaça de la Constitució, el regidor d'Obres i Serveis a bombo i plateret va anunciar que en poc temps el terra d'aquest parc estaria cobert per una espècie de graveta de color que protegiria un poc els xiquets de les possibles caigudes, i que a més, al costat s'instal·larien una sèrie de banquetes (ben bonics?) per a omplir l'espai restant d'aquesta plaça que abans era per estacionar vehicles. Al final, promeses i més promeses, ni pots seure (a la banda desocupada) ni pots estacionar. Alguna vegada els polítics podrien ser conseqüents amb les seues paraules?

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada, envia-la a
La Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95 Benicarló

darrera la gatera

Tampoc és manera!

XIMO BUENO

Com a just i part, encara que més com pare d'alumne de l'escola que com professor/director, en l'afer de la reivindicació d'un menjador al C.P."M.Francesc Catalan" voldria puntualitzar l'opinió donada pel Director Territorial d'Educació quan deia que convocar l'APA a la seua comunitat educativa tots els dimecres a un dinar de pa i porta davant el mateix centre no era manera de fer les coses.

Potser que a l'administració implicada en aquesta qüestió el mètode de protesta a les seues reiterades paraules "de que tot està solucionat" no els haja satisfet massa, i no perquè l'APA no tinga tota la raó del món i el dret de manifestar el seu total rebuig a les seues maneres d'actuar durant l'últim any, sinó perquè els ha dolgut que un afer per a ells domèstic haja trascendit del recinte escolar per a ser ara tema dels mitjans de comunicació i d'opinió pública.

Realment si analitzarem objectivament aquesta problemàtica, la comunitat educativa del Catalán té més que suficients raons per a tallar un carrer durant dues hores de dimecres, i possiblement per a fer moltes més accions que segurament a ningú els agradaria veure, ni als pares ni als polítics, però sembla que ara per ara és l'única via reivindicativa per aconseguir que l'escola pugui oferta un servei públic de menjador escolar als seus alumnes.

Per això abans de tot l'alcalde, com els regidors implicats i els polítics provincials i autonòmics, abans de posar el crit al cel per aquesta justa reivindicació d'una necessitat socioeconòmica, haurien de reconèixer públicament que els seus actes tampoc han sigut la manera d'actuar més correcta.

A la majoria de la comunitat educativa no només els ha molestat, després de les promeses realitzades pels polítics del PP, l'endarreriment en l'execució d'aquest projecte per la no cessió dels terrenys necessaris sinó per sentir-se maltractats amb una constant manca d'informació clara i sobretot per la poca voluntat polí-

tica de reunir-se periòdicament amb els pares i mares per informar-los sobre la marxa de l'assumpte, i no serà per les vegades que aquests ho han demanat.

Des de començament de la dècada dels noranta aquest centre ve demanant la construcció d'un edifici nou, però des d'aleshores malgrat moltes paraules de bona voluntat de socialistes i populars la realitat ha demostrat que a més de que totes les promeses han anat quedant en paper mullat al mateix temps han produït l'efecte de confondre a la resta de la ciutadania benicarlanda.

Primer va ser fer-los creure que ja hi havia terreny cedit per a l'escola nova i que els solaments ja quasi s'hi estaven posant, després que el menjador seria una realitat per aquest curs i ara intentar convencer-los a través dels mitjans d'opinió que no hi ha cap raó per tallar un carrer perquè el tema ja està solucionat.

Però mentre tant la comunitat educativa segueix menjant-se el seu dinar de pa i porta davant el C. P. Mestre Francesc Catalan de Benicarló.

Qüestions d'estat

S'ha parlat molts cops del profitós que va ser per a Espanya la integració en la Unió Europea, però no s'ha reflexionat el suficient sobre el veritable significat d'aquesta decisió.

Que Espanya entrés en la UE suposà la renúncia per part de tots els espanyols al dret sobirà de gestionar autònomament els seus interessos en determinades matèries. La integració no és tan sols cooperació multilateral sinó que a més implica una cessió irreversible de competències estatals a una entitat supranacional i indirectament la pèrdua de sobirania per part d'Espanya.

El principal problema per a aquells que ens interessa aquest tema no és la irreversibilitat de la decisió sinó més bé saber si la indesitjable pèrdua de sobirania és compensada amb els beneficis d'una gestió comú europea dels nostres interessos nacionals. En resum, si ens serveix d'alguna cosa pertànyer a la UE.

L'única justificació que trobo a la ja esmentada integració d'Espanya és la de no quedar exclosa d'un marc jurídic polític europeu basat en la raonable necessitat que tenen els estats de protegir-se conjuntament. I és clar, nosaltres no anàvem a ser menys.

Borja Colón de Carvajal

D'interés públic

El Sr. alcalde de Benicarló i el Sr. José María Fibla Foix són dos, dels tres administradors de la finca i hort situats al carrer Rei en Jaume. L'anomenada Pista Jardín.

Segons el testament, del qual pot donar còpia, la propietat va ser deixada per a Benicarló. Han passat 52 anys, quasi 53, sense fer res i tot està ja en runes. Una finca al centre del poble valorada en molts milions de pessetes en abandó.

La gent, els veïns tenen molt a prop l'esquelet de l'edifici, amb l'acompan-

yament de deixalles i rates.

Diuen que és una Fundació, però al testament del meu oncle no consta que ell demanés cap fundació. José María Compte Fibla va ser alcalde de Benicarló. Va projectar les escoles i altres millores. La seua estima al poble va demostrar-la amb el regal de la finca i de l'hort en el testament atorgat el 1945, l'any en què va morir.

Açò és una vergonya i una burla a la bona obra que el meu oncle va fer per poble.

Rosa Font Añó

observatore mundano

J. R. RAMÍREZ

Cultura

Un any més, ens hem trobat amb la celebració dels Premis Alambor. L'esdeveniment més important en la nostra llengua a les comarques de per ací. Malgrat la intenció de normalitat que se li intente donar a aquesta nova edició de les lletres no es pot oblidar la trista situació política que travessa el nostre poble i el nostre país. La lliçó de civisme que impera en l'Associació Cultural Alambor és inqüestionable. La seua tasca de recuperació cultural i respecte a les

diferents maneres d'entendre el país ha estat una línia constant en els seus nombrosos anys de vida. És una llàstima que aquesta manera de fer contraste amb la barra que tenen els polítics que ens malgovernen inquisitorialment. Suposo, per això, que Alambor els havia convidat, tal com ha d'actuar una entitat cívica amb gran prestigi. Suposo, per la mateixa cosa, que els responsables polítics de la gestió cultural hi van anar (aquesta gent no solen perdre's gaires sopars).

La condició que els caracteritza s'esta convertint en un espectre dels millors temps de la dictadura franquista. La censura es un hàbit cada vegada més utilitzat, i no ens estranya que qualsevol die comencen a cremar llibres incorrectament culturals (recordem que els socis de govern del PP, Union Valenciana, ja ho han fet alguna vegada). Malgrat tot aquests caragruixuts van anar a la fartera.

RÀDIO BENICARLÓ
EMISSORA MUNICIPAL
107.3 FM

Els telèfons de
La Veu:

Redacció: 47.53.60
 Publicitat: 46.03.38

Méndez Núñez, 91
Telf. 47 35 44
 BENICARLÓ

LA NOSTRA TELE

Carolina
Ruzafa

PSICOLOGIA CLÍNICA

Carrer Pizarro, núm. 3
 Telèfon: 46.19.93

CARTES DELS LECTORS I LECTORES DE La Veu

Sra. directora,
Com a propietaris afectats per l'expropiació dels terrenys situats a la plaça de la Constitució volem denunciar la greu situació a la qual ens ha conduït l'actitud dels actuals responsables del Govern Municipal de Benicarló.

L'any 1989 es va aconseguir amb molt d'esforç, un acord important entre propietaris i Ajuntament pel qual vam acordar cedir el 70% de les nostres finques a canvi d'uns petits solars a un costat de la plaça del denominat PECAD 1, resultant un jardí de 9.000 metres quadrats. L'actual alcalde, aleshores regidor, Jaime Mundo, va defensar les bondats d'aquesta solució, que es va aprovar finalment amb el vist-i-plau de tots els corporatius dels diferents partits. Després d'escriure i registrar les parcel·les va començar un particular calvari que encara no ha acabat:

1r. S'ordena enderrocar la vivenda i les instal·lacions de la nostra empresa a canvi d'unes indemnitzacions irrisòries. Després del recurs pertinent, el Tribunal Suprem, en sentència del 6-2-95, dictamina, cinc anys després, en contra de l'Ajuntament i multiplica per quatre l'import de les indemnitzacions. Açò, només per als propietaris que van tenir l'ànim d'interposar recurs en els tribunals. En aquest moment encara

se'ns deu el valor dels edificis més els interessos de demora.

2n. S'impedeix exercir el nostre dret legítim a edificar als solars (dret contemplat per la mateixa llei urbanística i ratificat pel Ple de l'Ajuntament el 14-7-89).

3r. Ara, per caprici de no se sap qui (els senyors Mundo? Molina? Mañá? o potser Cuenca? es pretén modificar de forma arbitrària allò que en el seu dia vam pactar totes les parts afectades i, fent ús del poder de la majoria absoluta, se'ns amenaça amb l'expropiació del poc que ens queda després de la cessió pactada, pès a dir, del 30% restant que van acceptar a canvi de poder edificar algun dia. Per a aquesta "operació" no s'han escatimat coaccions, i el que és més trist, s'ha intentat confondre a la resta del poble amb falàcies pseudoecologistes i qualificant-nos d'insolidaris.

Així es trepitgen, amb prepotència, les il·lusions i esperances d'unes persones, el pecat de les quals és posseir unes finques heretades dels seus avantpassats, finques situades en una zona on, per desgràcia nostra, no existeixen propietats de cap regidor governant.

En cap moment hi ha hagut voluntat de contemplar unes altres possibles alternatives. Tampoc s'ha celebrat el referèndum promès perquè tots els ciutadans pogueren opinar.

El que més ens dol és pensar en aquells veïns que van creure en la bona fe del seu alcalde, renunciant primer a gran part dels seus terrenys per acabar, fastiguejats pel tracte rebut, cedint la resta de la seua propietat conformats amb el que els han volgut donar, perdent tota l'oportunitat de defensar els seus legítims drets.

Aquesta situació de falta absoluta de diàleg no únicament va en contra de les famílies que no volem ser expropiades (col·lectiu indigne de tenir-se en compte segons el senyor Mañá), sinó que redunda en contra dels interessos generals de la població. Com a propietaris ens sentim decebut i enganxats per l'actitud canviant de l'alcalde Jaime Mundo. Com a benicarländos ens sentim impotents davant del despropòsit de voler ampliar, encara més, una plaça que ens va costar a tots moltíssim diner públic, tant per a la seua realització com per al seu posterior manteniment.

Malgrat tot, i l'experiència així ho demostra, ens queda l'alternativa de seguir lluitant fins el final pel que legítimament ens pertany, sense sucumbir al desànim i informar a la resta dels ciutadans del que vertaderament passa.

Famílies Lluch-Masip i Ribes-Lluch

TELÈFON DEL CIUTADÀ

Placetes

Està molt bé hagen ficat un tobogan a la nova placeta del costat de la de Sta. Maria., però hagessen pogut ficar unes baranetes al voltant del laberint (per a que no caguen els xiquets) i un bona senyal de que no caguen els gosos. Els més menuts toquen la terra on pixen i caguen tots els animals de les rodalies.

Estacionaments

Truco per deunciar l'aparcament que se fa a les dues bandes del carrer Isaac Albeniz. A les hores punta d'entrada i sortida de l'escola és un caos per allí. A aquest carrer només es pot estacionar a una banda

Enhorabona a El Dissabte pel seu número 100

Des de la redacció de La Veu de Benicarló encara que amb un poc de retard, (per motius aliens a nosaltres) volem felicitar l'altre setmanari de la nostra ciutat pel seu magnífic número 100.

Esperm i desitgem, que puguen gaudir de molts més aniversaris com aquest. **Felicitats, i que en vinguen molts més.**

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions

Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

Si quiere comprar piso sin entrada a precio de alquiler, visítenos sin compromiso.

INMOBILIARIA ROSA FONT

C/ Joan Carles I, 4. Tel: 47.01.98

el mussol

A bandades!

El mussol des de fa temps té clar que els éssers humans que es dediquen a la vida política municipal només fan cas a les qüestions, més o menys fonamentals de la seua ciutat, quan algun altre ésser vivent bípede ho denuncia publicament mitjançant qualsevol mitjà de comunicació local o forà.

El mussol ha constatat que aquesta actitud d'anar a remolc de la pressió de la societat civil fa que les actuacions humanes de l'equip de govern municipal estiguen caracteritzades per anar d'una banda a altra, amb poca planificació i molt menys coherència.

El mussol vol retraure en aquestes quatre línies escrites un exemple més d'aquesta manera de fer a bandades, segurament els lectors i lectores habituals de La

Veu recordaran que no fa massa temps des d'aquestes pàgines, primer el mussol i després la Foto-denúncia, s'hi fia sabedors a la ciutadania humana d'aquest poble sobre la situació d'abandonament i perill públic en que s'hi trobava un clot de palmera davant mateix dels Caps de família.

El mussol va comprovar que a la setmana següent de sortir a la llum publica aquesta denúncia, aquest forat, obert des de la primavera i que havia produït més d'un contratemps tant a éssers humans com a vehicles motoritzats, va ser immediatament tapat amb terra perquè semblava que no hi havien diners per a comprar i plantar la palmera que mancava des de fa anys.

Però quan el mussol quasi desesperat

de que cap ésser viu vegetal poguera ocupar el lloc que tenia reservat a l'antiga sequieta de Benicarló, va observar que de la nit al matí algun ésser humà, segurament per vergonya davant les crítiques d'aquesta lamentable situació, va tornar a treure la terra que s'havia posat no fia ni quatre dies per a plantar per fi la ben desitjada palmera.

El mussol només vol retraure una cosa d'aquesta lloable actuació municipal de manteniment del seu patrimoni natural, que per estètica viària mai de la vida els humans populars hagueren tingut que permetre plantar en l'esmentat forat una filla recentment nascuda d'alguna de palmeres existents a la ciutat.

La Veu de Benicarló

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per **4.680 pts** (52 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 199 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____ d _____ de 199 _____

CARTA A ÀLEX GOZALBO I BELTRAN (Estudiant de Tècnic en Comunicació audiovisual)

Benvolgut Àlex,

Davant la perplexitat amb què ens vas sorprendre pel teu article publicat a la Veu de Benicarló el 26 de setembre d'aquest any, no podíem més que deixar passar uns dies (com es sol dir, comptar fins a deu) i fer-te una sèrie de puntualitzacions per escrit (ja que mai t'has dirigit a cap de nosaltres personalment en referència al tema que ens ocupa) i així ajudar-te a ser un poc més "savi", tal com tu t'anomenes en l'article del 7 de març de 1997 i publicat també a la Veu.

Ja veus, el 7 de març ja et vas haver de desdir d'uns comentaris que havies fet sobre el Club de Bàsquet Femení, d'aleshores. Sembla ser que allò era "l'inici del misteri" i ara amb aquest últim article arriba "La fi del misteri".

En aquell "inici del misteri", segons tu, no hi havia un bon equip per passar més tard a dir que en realitat no era res referent a l'equip, sinó més bé que la categoria on estàvem competint era prou fluixa, i és de suposar que per això creies que erem líders. No ho entenem. També comentaves que teníem un equip limitat. Cert. Així era, però no perquè no demanarem "ajuda" en més d'una ocasió a la Junta Directiva. Tenim alguna cosa a veure nosaltres amb els plantejaments organitzatius o tècnics? O és que Jiménez o Djordjevic tenen culpa de que Alemany no jugue més minuts en el seu equip? Tampoc sabem a què ve tot això.

El teu punt de vista sobre la nostra preparació física tampoc era massa bo i pas-

saves a comentar unes declaracions d'una certa "professora de preparació física del curs oficial de bàsquet base" segons la qual els 20 anys era l'edat òptima de condició física. Mira Àlex, sense voler dir-te que estem en una condició immillorable, ni molt menys, si et volem dir que nosaltres no som de la WNBA, ni som professionals (que no vol dir que no hem tingut una, al nostre entendre, prou bona professionalitat demostrada al llarg de molts anys). Al marge d'això, hauries de saber que al món esportiu cada persona pot arribar al seu millor moment en un temps ocasional i no segons una regla general i quadrículada. Et sonen els noms de Rosa Castillo, Epi, Anna Junyent, Michael Jordan, Chichi Creus, Marley Ottey, Marino Lejarreta, Martina Navratilova...? I és que, de vegades, Àlex, "gallina vella, fa bon caldo". Per cert, tu que estàs més voltant els 20 que nosaltres, en quin equip de bàsquet estàs jugant?

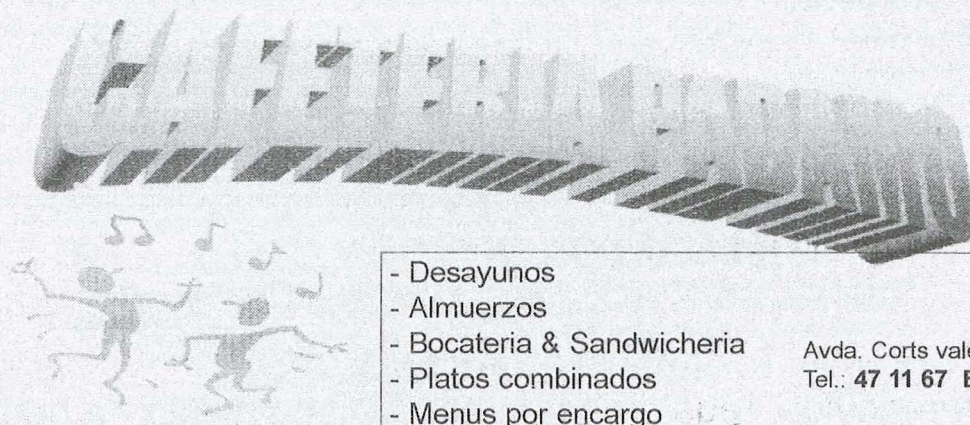
Ja en l'últim tram del teu "misteri" parles de les baixes. Hagueres hagut de desglossar el tema (llàstima que, tampoc, no ho sabies). En primer lloc, l'única jugadora que havia demanat la baixa per no pujar a Primera Divisió B (cosa que la va desmotivar) va ser Núria Ballester (jugadora de bàsquet del club al llarg de 17 anys i anomenada recentment Millor Jugador/a del Bàsquet Provincial). Per a la resta de companyes no va ser aquest el motiu. Ho sentim, aquesta vegada tampoc estaves ben informat. Aquestes persones vam demanar la baixa (a principis de setembre) quan després de les 4 reunions (no són moltes com tu dius, i més quan les

coses no estan gens clares) mantingudes amb la Directiva vam comprovar un cert menyspreu (a la Junta li donava igual la categoria on jugàrem, però en certa manera preferien jugar a la categoria més baixa i així poder donar pas a gent més jove), una certa falta d'organització, coordinació i plantejament de la temporada (fins el punt de no tenir res clar al voltant dels entrenadors/es) i una certa falta de confiança, motivació i interès. Tot això mesclat ens va refermar la nostra idea de que allí, nosaltres "destorbàvem", erem un tap, un obstacle que no deixava pas a les jugadores més joves, com també havien declarat en anteriors entrevistes (la Veu de Benicarló, 27 de juny i 18 juliol) les entrenadores dels equips inferiors, Blanca i Inés.

Aquí cal incloure el tema del pressupost el qual, segons la Junta, pujava molts diners (7.600.000 ptes) quan nosaltres, per mig de Juan Aran (entrenador nostre al llarg de molts anys), amb la nostra il·lusió per jugar, les nostres ganes per jugar i els nostres diners per jugar (coses que una vegada més no ens sabia mal perdre), en vam presentar un altre d'alternatiu de 3.475.000 ptes. Volíem jugar; no volíem anar d'estrelles o de professionals. Per descomptat que el nostre pressupost no va ser acceptat.

I tot això sense tenir en compte la subvenció que donava la Diputació, la qual ascendia a 2.000.000 ptes en concepte de manteniment d'un "equip d'èlit", el mateix que tu estàs criticant. Per cert que l'any passat, per exemple, aquesta quantitat va fer que el club no haguera de buscar cap

LOCAL CLIMATIZADO

- Desayunos
- Almuerzos
- Bocateria & Sandwicheria
- Platos combinados
- Menus por encargo

Avda. Cortes valencianes, 15
Tel.: 47 11 67 BENICARLÓ

patrocinador i poguera cobrir-se pràcticament la temporada.

Per tot això pensem (juntament amb Núria que també va participar de les converses) que per a la Directiva sempre era millor que ens avorrírem i marxàrem cap a casa que no haver de prendre part ells. Si era això el que volien, ho han aconseguit. Enhorabona i molts d'èxits.

Respecte les samarretes et volem dir que després d'una quinzena d'anys donant moltes hores d'entrenament, esforços, il·lusions, desil·lusions i diners i vist que al llarg de tot aquest temps ha hagut més gent que tampoc no ha tornat alguna peça de l'equipament, la nostra idea (encertada o no?) era la de poder tenir junt al nostre cor la samarreta (únic record material del club) amb què, amb molt d'orgull, vam representar l'equip de bàsquet, Benicarló i la firma patrocinadora. Tant és així que l'última temporada i malgrat que no teníem ajut d'aquesta empresa, totes les jugadores vam voler seguir lluint-les perquè aquestes havien passat a formar part de la vida de cadascuna de nosaltres i amb les quals ens sentíem totalment identificades per totes les mostres de suport que de l'empresa havíem rebut. A més, et volem dir que poca falta deuen fer al club quan

l'any passat un directiu ens va proposar no portar-les perquè estàvem lluint una publicitat que no ingressava cap diner al club. A la qual cosa, per descomptat, ens vam negar. Per cert, posades en contacte amb aquest patrocinador, ens va autoritzar a quedar-nos-les.

Ah! Se'ns oblidava dir-te que a les samarretes del torneig d'estiu posava: "Primera Bé," (s'ha de filar prim, sinó...).

Un altre tema amb què ens "matxaques" és el del col·lectiu. És cert, en aquesta ocasió sí tens raó. És normal que a força d'anys de practicar bàsquet juntes amb moltes alegries i també moltes decepcions, i moltes hores de convivència, ens hem constituït en un col·lectiu molt fort, unit, solidari i al mateix temps respectuós amb les decisions particulars de cadascuna de nosaltres, com es pot comprovar en el fet d'haver sol·licitat les baixes a nivell individual.

Fetes totes aquestes puntualitzacions, volem dir-te que no arribem a entendre quins motius et mouen a escriure aquests tipus d'articles. Pel cap ens ballen algunes possibilitats, però no sabem si estarem encertades.

És un atac personal cap a nosaltres (dones i jugadores) pel masclisme del que

fas palesa en un dels teus articles (la Veu de Benicarló, 26 de setembre. La Claca)?

És que tens un cert mal regust en contra d'algun tècnic que ens ha acompanyat al llarg d'aquests anys?

És que vols arribar ràpidament a ser un sensacionalista "tècnic en comunicació àudio-visual"?

És que tens un cert caire investigador? Ho diem pel títol de l'article publicat el passat 26 de setembre: La fi del misteri. A quin t'estàs referint? Al misteri d'Elx, al del Triangle de les Bermudes, al de la Santíssima Trinitat (amb perdó),...

No ho sabem, ni ho entenem. El que sí volem és que amb tota aquesta informació que t'hem donat, haja arribat "La veritable fi del misteri".

Malauradament, no hem pujat a Primera B i això ni a nosaltres ni a tu (suposem) ni a molta altra gent no els haurà alegrat. Malgrat tot, sàpigues que pots comptar amb l'abraçada d'unes xiques que hem deixat el bàsquet amb ganes de seguir jugant.

Núria Ballester, Mònica Fa, Anna Foix, Mar Martínez, Montse Solvas i Pepa Taus.

2 3 - 1 0 - 9 7

JOAN GREGORI ALBIOL

L'aprenent està de festa i no sap d'on li ve el goig. L'envolta un espectacle la mar d'edificant: els dimecres toca dinar sobre la via pública (cada dia menys) per falta de menjador escolar per falta de terrenys per falta de pressupost per falta de... En tres mesos s'han tret de la màniga tota una universitat entre Elx i Alacant —virtual com són les modernes— i una escola oficial d'idiomes a Vinaròs. I espereu, que han de venir encara el millor recinte operístic de tot Europa i, per a pal·liar la sequera crò-

L'aprenent

nica de la comarca, el monumental parc temàtic de Benidorm. Per pixar ben alt, que no siga. Ja caurà.

Dilluns va ser la manifestació de les mares al Passeig Marítim—mares hi havia, que poden deixar el treball de casa perquè tenen totes les hores del dia i de la nit per recuperar les perdudes. Reclamaven un docent que atengués els seus fills i filles de quatre anys després de diverses setmanes sense cobrir la plaça d'una mestra de baixa. Èxit! just alendemà de fer-se'n ressò la premsa, ha arribat la substitució. Tot un exemple de quins són els passos a seguir en casos semblants. Res de peticions de claustres reivindicatius o d'angoixats directors,

que, a més, sempre truquen a Conselleria quan el jerarca està ocupat en un esmorzar tècnic. Acció directa i publicitat: llum i taquígrafs.

Però l'aprenent sovint no vol saber-se'n res i es resisteix a creure que va també per ell quan un col·legi públic concertat —millor així, no?— es nega a escolaritzar xiquets magribins o quan, per convenis entre els poders, tots els centres educatius d'un país democràtic són subscrits a un periòdic que es rabeja en l'agressió a la diversitat, la banalització de les llibertats civils i la confessionalitat excloent de les seues opinions. L'aprenent no necessita saber-se'n res: està ocupat reflexionant que x. A l'espectacle.

estudio

Fotos en una hora
Atención novios, regalamos un sensacional video de boda
Plaça mercat1 Benicarló

Diputació de Castelló

CONVOCATORIA D'AJUDES INDIRECTES A ENTITATS PRIVADES PER A PUBLICACIONS CULTURALS I ESPORTIVES 1.997

La Diputació de Castelló, en sessió plenària de 28 de gener de 1.997 ha aprovat la convocatòria d'ajudes indirectes a entitats privades de la província de Castelló per a publicacions culturals i esportives d'acord amb les següents bases:

1.- Podran beneficiar-se d'aquestes ajudes, fundacions inscrites en el corresponent Registre de Fundacions, entitats culturals inscrites en el Registre Provincial d'entitats de caràcter cultural de la Diputació de Castelló i les entitats esportives legalment constituïdes que editen publicacions de caràcter esportiu durant el present any.

2.- Per a accedir a aquesta convocatòria d'entitats i sol·licitaran una única ajuda, qualsevulla que siga la seua periodicitat, i indicaran el pressupost de la publicació d'acord al model normalitzat que es proporcionarà a L'Àrea de Cultura de la Diputació de Castelló que deura complimentar-se en tots els seus apartats, indicant el pressupost, i aportació de l'entitat i el Codi d'Identificació Fiscal.

A la sol·licitud s'ajuntarà un exemplar de l'última publicació editada.

Les sol·licituds es presentaran en el Registre General de la Diputació de Castelló, o de s'enviarà per qualsevol dels procediments establerts en l'art. 38.4 de la Llei de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

El termini de presentació de sol·licituds finalitzarà el 30 de març del present any per a les publicacions de caràcter periòdic, per a les de caràcter eventual un mes abans de la data prevista de publicació i en tot cas el 14 de novembre de l'any en curs; les que s'haguen editat amb anterioritat a la present convocatòria i a les que no done lloc al compliment del termini establert en el paràgraf anterior el termini finalitzarà el 30 març de 1.997.

Les entitats que durant l'exercici anterior no hagueren participat en aquesta convocatòria deuran fer constar també el número de deposit legal, periodicitat i àmbit de la publicació així com qualsevol altra circumstància d'interès.

Si la sol·licitud no reuneix totes les dades exigides o falta documentació acreditativa, s'instarà a la persona peticionària perquè, en el termini de deu dies, subsane aquestos defectes, amb indicació, en cas contrari, la sol·licitud serà arxivada.

3.- La quantia màxima de les ajudes a concedir no serà superior en cap cas al 50% del cost i serà determinada, previ informe de la Comissió de cultura, per l'òrgan competent.

4.- Les ajudes tindran caràcter voluntari i es concediran en funció del contingut, àmbit, qualitat i tirada de les publicacions.

Així mateix es tindrà en compte l'aportació del corresponent Ajuntament.

5.- El lliurament de les ajudes es realitzarà conforme a allò establert en les bases d'execució del pressupost d'aquesta institució provincial, la presentació de tres exemplars dels números subvencionats, i documentació acreditativa d'estar al corrent de les seues obligacions tributàries i de Seguretat Social.

Així mateix es faran constar les dades bancàries, a efectes de l'ingrés de l'ajuda.

6.- Queden exceptuats d'aquestes ajudes els programes de festes i de actes esportius.

7.- L'entitat receptora de les ajudes es compromet a dedicar una pàgina de la publicació per informar sobre les convocatòries que a tal efecte li siguen indicades o remeses per la Diputació.

8.- El no compliment de les obligacions assumides, suposarà la renúncia total o parcial a la subvenció concedida.

9.- L'edició de la publicació, el seu contingut es d'exclusiva responsabilitat d'entitat sol·licitant de l'ajuda.

10.- Estant prevista la inclusió del pressupost d'aquesta convocatòria, que ascendeix a la quantitat de 4.000.000' ptes., en el pressupost d'aquesta Diputació provincial queda supeditada la seua eficàcia a l'aprovació d'aquestos.

Castelló, 28 de gener de 1.997.—EL PRESIDENT, PER DELEGACIÓ EL VICEPRESIDENT, Víctor Campos Guinot.—EL SECRETARI GENERAL, Manuel Marin Herrera.

Sisena jornada: CD Benicarló 2 - El Puig 2

La sort donà l'esquena al Benicarló

✍ ISMAEL MATEU
RODRÍGUEZ 'KOSECKI'

Alineacions.

CD Benicarló: Marcos, Adell, Eloi, Carlos, Ilde, Parra, de la Haba, Flors (min 78 Jordi), Alberto, Àlex i Àngel (min 66 Quico).

El Puig: Luiso, Mohorte, Coca, Emilio (min 55 Molla), Alberto, Bru, Jero, CHos (min 85 Raül), Amador, Martínez (min 55 Pròsper) i Evaristo.

El CD Benicarló visqué una setmana més un empat a dos gols i la veritat siga dita, els hòmens de Ricardo Martínez *Biri Biri* tornaren a trobar-se amb un arbitratge advers i contrari als seus interessos, arbitratge protagonitzat per l'àrbitre Sr. Bueno Costa que en cap moment va estar a l'alçada de l'encontre i sempre perdent els papers.

El CD Benicarló visqué una setmana més un empat a dos gols i la veritat siga dita, els hòmens de Ricardo Martínez *Biri Biri* tornaren a trobar-se amb un arbitratge advers i contrari als seus interessos

En allò merament esportiu, el partit començà amb un CDB amb moltes ganes dominant el joc, i un Puig molt ben tancat darrere esperant els contracops. Però aquest domini local era poc efectiu i a més a més destacà per la falta de participació del mig del camp, ja que el quadre cadufer tan sols buscava l'esquena dels seus davanters, enviant sempre la pilota des de la defensa, la qual cosa afavoria una ordenada defensa visitant que sortia molt bé al contracop tocant pilota.

Fruit d'un d'aquests contracops, CHOS finalitzà una bonica jugada fent el 0-1 al marcador als quinze minuts. Aquest gol esperonà els hòmens de *Biri Biri* que trenaren dues jugades i feren al minut 29 el gol de l'empat.

Cal destacar que abans del gol d'Àlex l'àrbitre no assenyalà un clar penal sofert per Alberto.

A la segona meitat continuà la mateixa tònica, un CDB sense idees que ho intentava, però ni la defensa visitant ni l'àrbitre deixaren que els benicarlandos marcaren.

Arribant al minut 78 el porter local Marcos agarrà una pilota quasi a la frontal de l'àrea local i aquest Sr. Bueno Costa (que de "bueno" no en té res) entengué que era fora de l'àrea i mostrà la roja directa al porter benicarlando, sim-

plement pèssim. Fruit de la consegüent falta arribà el 1-2 fet per Pròsper, i per si fora poc, en fora de joc i ajudant-se amb les mans, això sí, davant la desesperació del porter teòricament suplent Jordi, que acabava d'eixir al terreny de joc.

Tot seguit l'àrbitre, segurament amb unà intenció conciliadora, assenyalà un inexistent penal favorable als locals que xutà Àlex i aturà Luiso. Finalment passat el temps reglamentari, un home ja molt conegut i fet a la pedrera del Benihort, Quico, marcà el definitiu 2-2, gol molt aplaudit per tots els benicarlandos presents al camp.

Con sol passar, han de ser els jugadors fets, futbolísticament parlant, a les pedreres benicarlandes, els que finalment treuen les castanyes del foc, salvant, si ho podem considerar així, una mica l'orgull de tot cadufero.

DECLARACIONS

Ricardo Martínez, entrenador: "L'equip ha tingut bones oportunitat de gol, a més a més ha fet un gran esforç. Estic content amb els jugadors. De l'àrbitre millor no parlem"

Quico, jugador: "El partit ha estat molt trepidant, crec que mereixiem la victòria. Sembla que els àrbitres van en contra de nosaltres"

El cadufer de l'any

Després de cada partit alguna persona relacionada amb el CD Benicarló (entrenadors, directius, so-cis, simpatitzants, etc) que haja vist el partit donarà tres valoracions (3, 2 i 1) als millors jugadors del partit.

Al final de l'any La Veu de Benicarló li atorgarà la distinció al millor cadufer de la temporada.

Aquesta setmana realitza les valoracions:

David Carrillo -interior del C.D.B.-

Jornada 6

Ilde	3 punts
Quico	2 punts
Flos	1 punt
Ilde	5 punts
Quico	5 punts
Adell	4 punts
Carlos	3 punts
Alberto	3 punts
Àngel	3 punts
Marcos	2 punts
Àlex	2 punts
Flos	1 punt
Carrillo	1 punt
Muñoz	1 punt

Màxims golejadors:

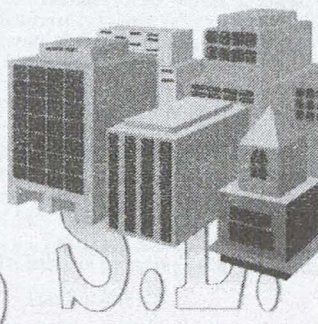
Quico (3 gols), Àlex (3 gols), Àngel (2 gols), Alberto (2 gols), Carrillo (1 gol), Parra (1 gol), Miquel (1 gol).

Avda. Corts Valencianes, 13

Tel/Fax: 47 11 67 Benicarló

ALUMINIOS, CRISTALES, PERSIANAS

CRISTAL 1, 2, 3

en off-side

✍️ PACO DELCASTILLO I RODOLFO SERRANO

Una altra d'àrbitres i gent pareguda

Ricardo Martínez sembla un xicot assenyat. Crida molt durant el partit però sempre dona la mà a l'entrenador contrari quan tot s'acaba, no fa l'efecte de ser una persona impulsiva i, ni de bon tros, maleducada. Doncs bé, a un dels matx que es van disputar al Municipal de la Carxofa el bo de Biri-Biri va dir unes paraules que en la vida li les havia sentides a cap entrenador. Va manifestar, a qui el volgués escoltar, que estava convençut que l'àrbitre havia perjudicat el Benicarló a posta, volent, amb alevosia.

No cal dir que servidor comparteix la seua opinió. El del xiulet i els de la bandereta ho van fer tan malament com van saber. Les seues esgarrifoses errades van perjudicar el cent per cent de les vegades el CDB, el cent per cent. Expulsions provocades, fores de joc inexistents, corners impossibles, xuleria sarsuelera, ineptitud orgullosa. Provocació.

Confesso que al futbol vaig a xalar-me'n, a passar-m'ho bé i no a posar-me nerviós. De fet, siga quin siga el resultat, no m'hi poso mai, sempre em diverteixo.

Comprenc però que hi ha gent apassionada capaç de perdre l'oremus i anar-se'n de la llengua i fins i tot de les mans. No ho justifico, només ho comprenc.

No els vindrà al pensament autoritzar llibres de text de ciències naturals en què hom segueasca, per exemple, les informacions que donen els curanderos que surten amb freqüència al "Calle vosté" eixe. A que no ho farien ?

Penso en la mala consciència que possiblement tindrien els col·legiats valencians durant el seu viatge de tornada. Sabien que havien estat burlant-se'n d'un col·lectiu, que no havien obrat amb rectitud, que -segurament- la seua fòbia cap a les coses i la gent del nord s'havia exhibit amb impudícia davant de tothom. No sé si podrien dormir tranquils; estic en la certesa que se saben les normes però, pel que

siga, no les volen aplicar. Queda ben clar que qui té el poder no cal que tinga la raó. O pot ser sí que dormirien tranquils ? O pot ser que, orgullosos, se n'anaren a celebrar-ho ? No ho sé.

Malgrat tot trobo que l'univers arbitral no és l'únic capaç d'actuar amb negligència premeditada. No resulta gens difícil establir un paral·lelisme entre les actuacions d'aquests homes de negre i les brillants pensades dels polítics que van votar a Xàtiva la definitiva desvinculació de la universitat i la llengua a les escoles. N'estic convençut que els nostres governants no són necis i saben que és una barbaritat negar-li a la universitat les atribucions que en bona lògica li corresponen. No els vindrà al pensament autoritzar llibres de text de ciències naturals en què hom segueasca, per exemple, les informacions que donen els curanderos que surten amb freqüència al "Calle vosté" eixe. A que no ho farien ? M'adono que ací podria reproduir fil per randa i dedicat als nostres polítics el paràgraf que més amunt he destinat a la consciència de l'estament arbitral. Però no ho faré.

bàsquet

El C.B. Benicarló suma la segona derrota

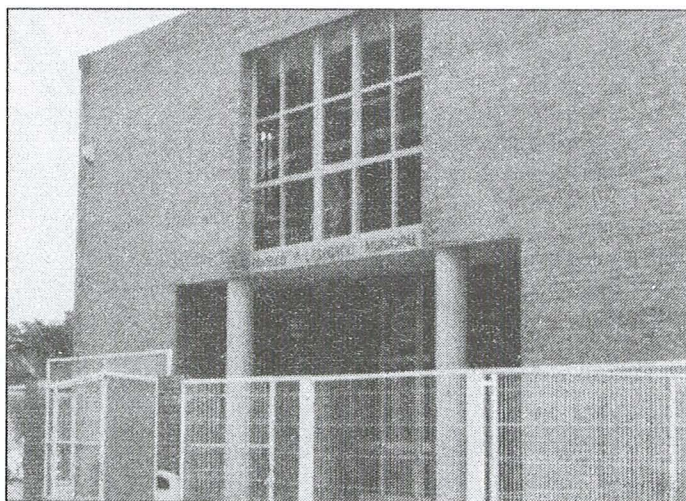
✍️ ELOI BAYARRI

Vilajoiosa 68
C.B. Benicarló 55

El C.B. Benicarló, no ha començat amb bon peu la temporada, ja que aquesta darrera setmana pergué en la seua visita a la pista del Vilajoiosa amb un ampli marge.

Gran culpa de la pèrdua del partit estigué donada pels pocs seniors que jugaren aquest matx, només cinc, que juntament amb quatre sub-21 varen fer tot el possible per guanyar.

El partit com de costum, començà molt igualat però l'equip local gràcies al major encert en els llançaments pogué acabar la primera meitat amb nou punts d'avantatge, 30-21. En la segona meitat el Villajoiosa no afluirà i els homes importants del Benicarló es carregaven de faltes personals. Per sort els jugadors sub-21, Ruben, Manu, Claudio i Ivan quallaren una molt bona actuació, sobretot Ivan que aconseguí catorze punts en els minuts que estigué en pista. Cal esmentar que la meitat dels punts del C.B. Benicarló fören aconseguits per els joves jugadors que prometen un gran futur.

Pavelló poliesportiu benicarló

La veritat és que el Benicarló sempre estigué per darrere en el marcador i que el Villajoiosa fou el just vencedor del encontre amb tretze punts d'avantatge davant el Benicarló.

Aquesta setmana ens visita l'equip de l'Alcoi, un equip al qual haurà de vencer el Benicarló, si no vol estar en la cua de la classificació. Això serà el proper diumenge com sempre a les 18:30 al Pavelló Poliesportiu.

La tercera oportunitat

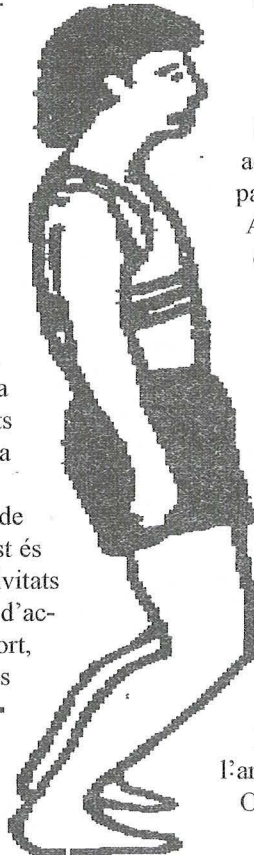
El proper mes de novembre Benicarló serà la seu de les IV Olimpíades del País Valencià per a la Tercera Edat. Unes 4.000 persones lluitaran per demostrar-nos, i demostrar-se, que l'esport no entén la utilitat del DNI. Benicarló es transformarà en un escenari gegant on en tan sols set dies es realitzaran activitats esportives i culturals de tot tipus.

Paco Delcastillo i Rodolfo Serrano poden estar contents. Els nostres companys (abans de llegir açò) de la secció de futbol veuran, per fi, gent de la seua mateixa edat fent esport. Tota una fita. A veure si agafen bona nota i dediquen una part del poc temps que els queda després de pensar els seus articles per a La Veu a fer esport.

La sexòloga Sònia Blasco explica que "les virtuts de la joventut són unes altres a les de la maduresa. Cada etapa de la vida té les seues qualitats i des d'un extrem a l'altre, la sexualitat ens mostra els seus diferents punts positius". Ella es refereix al sexe, però penso que les seues paraules, la seua idea original, es pot adaptar a l'àmbit de l'esport. Cada edat ens pot oferir unes coses i hem de ser conscients d'açò quan anem a veure les Olimpíades per a la Tercera Edat.

La utilització de la paraula Olimpíades en lloc de l'expressió Jocs Olímpics tampoc és gratuïta. Aquest és un esdeveniment que no se centra tan sols en activitats esportives. És molt més que això. Hi ha tot un seguit d'activitats per fer que no tenen res a veure amb l'esport, seguint amb la idea original que presentava les Olimpíades com una trobada cultural de primer nivell.

És important que tots els benicarlandos i les benicarlandes ens apropem a veure aquestes Olimpíades. La nostra presència, però, no s'ha

LA CIACA

PER ÀLEX GOZALBO I BELTRAN
ESTUDIANT DE COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL

de limitar a veure algunes de les proves. De res serveix organitzar un partit contra el racisme si durant aquest, el públic (els fills d'aquells que van xiular Raimon) insulta Songo'o cada cop que aquest toca la pilota. Així no anem enlloc. A més d'assistir a les proves que se celebraran cal que, amb la nostra actitud donem el nostre suport als diferents participants.

Aquestes Olimpíades també despertem tot un seguit de preguntes sense malícia sobre alguns dels hipotètics participants. ¿Guanyaria Fraga una cursa a la tortuga que el representa a l'anunci electoral dels socialistes gallecs? ¿Superaria Pujol les proves d'accés per participar en la disciplina de natació? ¿Serà Esperanza Aguirre l'encarregada de dissenyar les preguntes del trivium cultural? ¿S'impedirà l'accés a les càmeres de Telecarlón per tal que Via Digital tinga l'exclusiva de les imatges? ¿Demanarà Vinaròs ser la capital cultural de la Tercera Edat tal com va fer Madrid el 1992? ¿Ens haurem de posar drets per escoltar un himne regional que no és el nostre?

La pregunta clau, però, és la següent: ¿tindrà Marcos Marzal acabada la piscina municipal per a l'any en què jo tinga edat de participar en aquestes Olimpíades?

La resposta esgarrija.

CADENA
SER

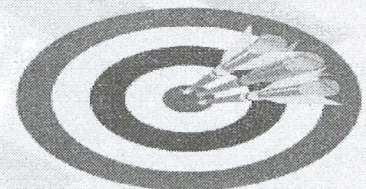
**TRES SON MULTITUD
..... DE OYENTES**

• SER MAESTRAT

• RADIO EBRE

• ELS PORTS RADIO (Morella)

Cadena DIAL
40 Principales
Cadena SER

SU NEGOCIO LO CONOCERAN 81.000 OYENTES

Consulte nuestro departamento comercial - C/Pilar, 1 - 3° - Benicarló - T. (964) 460499

ACTIVITATS

Divendres
24 d'octubre

Reclam. V Mostra de teatre de Mim, amb l'espectacle de cinema, "El cinematografo: primeros sueños". Lloc: Auditori Municipal a les 20:00 hores.

Reclam. V Mostra de teatre de Mim: Nit de Mim. Lloc: Auditori Municipal a les 00:30 hores.

Divendres
31 d'octubre

Termini de presentació d'Obres per al XVII Certamen de Poesia Ciutat de Benicarló'

Dissabte
1 de Novembre

Teatre a Benicarló. Tanttaka Teatroa presenta: "El Florido Pensil". Lloc: Auditori

Municipal a les 22:00 hores.

Diumenge 2 de novembre

Mercat Filatèlic. Organitzat per l'Associació Filatèlica de Benicarló a la plaça Mercat vell durant el matí.

Del 8 al 22 de novembre

Exposició de la Generalitat: Alex Francesc, a la Galeria Le Nain de les 18 a les 21 hores.

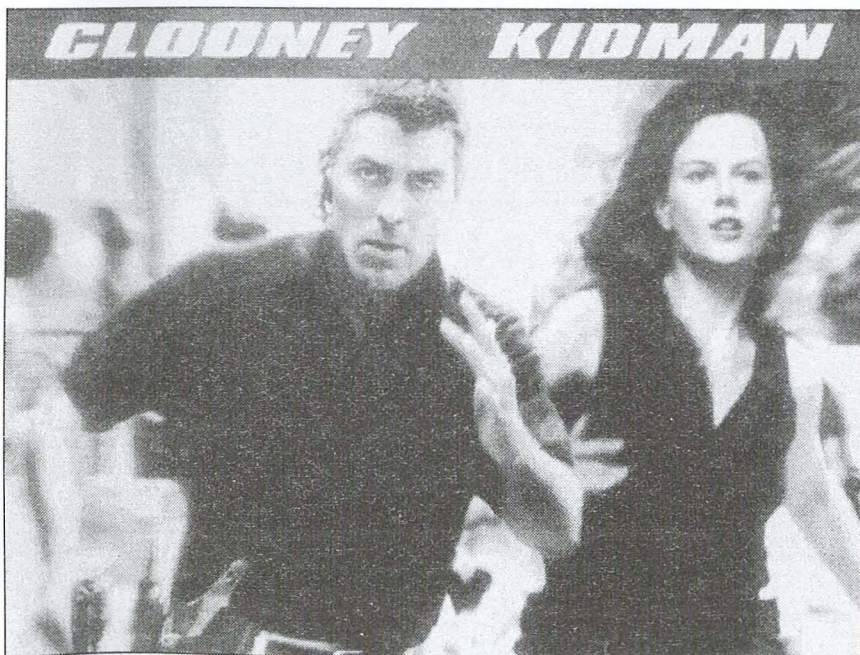
Diumenge 16 de novembre

Concert Extraordinari de la Secció Juvenil de la Banda de Música "Ciutat de Benicarló" a l'Auditori Municipal a les 19:30 hores.

RECLAM
V mostra de teatre
Del 17 al 26 d'octubre de 1997

SENSE PARAULES
Benicàssim, Castelló, Benicarló, Morella, Onda, Vila-real i Viver

"El Pacificador" Els problemes nuclears, tornen a la taula

'El Pacificador'

REDACCIÓ

El pacificador és una emocionant pel·lícula sobre l'amenaça nuclear, protagonitzada per George Clooney i Nicole Kidman, que ha estat produïda per DreamWorks, la companyia d'Steven Spielberg.

Aquesta pel·lícula en la qual hi ha acció a punta pala, es fique en evidència la manca de control dels dispositius nuclears arreu del món, i de retruc, al mateix temps serveix per el lluiment de Nicole Kidman.

Tos els dispositius nuclears del món estan sota control ... Excepte un.

EL CÒMIC SETMANAL DE XAVIER BURRIEL

La "solución" al menjador!!!

Desde fa unes setmanes els xiquets del C.P.M. Francisc Català organitzen un pa i porta cada dimecres tallant la circulació en el carrer Puig de la Nao.

Tambe hi acuden deixen els pares i antics alumnes com jo.

Aquesta forma de protesta es deguda a la demanda desde fa anys d'un menjador per al col·legi que encara no ha estat satisfeta per l'ajuntament. 7 anys que falten...

Cartelera de Cine de Benicarló y Vinaròs

de viernes 24 a lunes 27 de octubre

Equipados con

DOLBY ESTEREO DIGITAL

HORARIOS

BENICARLÓ

Viernes : 22:30h
 Sabado : 20:00h y 22:30h
 Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h
 Lunes : 20:00h y 22:30h

CAPITOL

EL PACIFICADOR

George Clooney Nicole Kidman

REGIO

LOLITA

Jeremy Irons

VINARÒS

Viernes : 22:30h
 Sabado : 19:45h y 22:30h
 Domingo: 17:30h, 20:00h y 22:30h
 Lunes : 19:45h y 22:30h

J. J. CINEMA

ROMY & MICHELLE

Mira Sorvino

COLISEUM

EL PACIFICADOR

George Clooney Nicole Kidman